18/07/2026

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Το «πρωτόκτιστο κάλλος» και το παράδειγμα της Αγίας Μαρίνας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος, την Παρασκευή 17 Ιουλίου 2026, ημέρα κατά την οποία η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη της Αγίας Ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης της Θαυματουργού, χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στο Ιερό Παρεκκλήσιο της Αγίας Μαρίνης Βαθυλάκκου, με τη συμμετοχή ευλαβών πιστών, οι οποίοι προσήλθαν για να τιμήσουν τη θαυματουργό Αγία και να συμμετάσχουν στη

λατρευτική σύναξη της ημέρας.

Προ της απολύσεως της Θείας Λειτουργίας, ο Ποιμενάρχης μας απηύθυνε λόγο πνευματικής οικοδομής προς το εκκλησίασμα, λαμβάνοντας αφορμή από τη μνήμη της Αγίας Μαρίνας, για να αναδείξει το ουσιαστικό νόημα της τιμής των Αγίων στη ζωή της Εκκλησίας.

Στην αρχή της ομιλίας του υπογράμμισε ότι ο εορτασμός των Αγίων αποτελεί για τους Ορθοδόξους Χριστιανούς ένα μοναδικό και ξεχωριστό γεγονός, διότι υπενθυμίζει διαρκώς την παρουσία του Ζώντος Θεού μέσα στη ζωή μας. Οι Άγιοι δεν αποτελούν πρόσωπα ενός μακρινού παρελθόντος, αλλά ζωντανές μαρτυρίες της ενεργού παρουσίας του Θεού μέσα στην ιστορία και στην Εκκλησία. Κάθε εορτή τους καλεί τον άνθρωπο να ανανεώσει τη σχέση του με τον Χριστό και να συνειδητοποιήσει ότι ο δρόμος της αγιότητας παραμένει ανοιχτός για όλους.

Αναφερόμενος στο πρόσωπο της Αγίας Ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης,

επισήμανε ότι πρόκειται για μία νεαρή κόρη, η οποία σε ηλικία μόλις δεκαέξι ετών αξιώθηκε να δώσει τη μεγάλη ομολογία της πίστεως και να μαρτυρήσει για τον Ιησού Χριστό. Παρατηρώντας τη ζωή της μέσα από τα κριτήρια του σύγχρονου κόσμου, σημείωσε ότι πολλοί θα μπορούσαν να χαρακτηρίσουν την επιλογή της ακόμη και παράλογη. Η Αγία είχε τη δυνατότητα να αποφύγει το μαρτύριο, να συνάψει γάμο με τον έπαρχο Ολύμβριο και να απολαύσει μία ζωή γεμάτη ανέσεις, ασφάλεια, κοινωνική αναγνώριση και κοσμική δόξα, χωρίς τις θλίψεις, τις δοκιμασίες και τους πόνους που συνεπάγεται η ομολογία της πίστεως.

Εκείνη, όμως, επέλεξε έναν εντελώς διαφορετικό δρόμο. Δεν μέτρησε τη ζωή με τα ανθρώπινα κριτήρια ούτε αναζήτησε την πρόσκαιρη ευτυχία. Αγάπησε ολοκληρωτικά τον Χριστό και την Εκκλησία Του, αφιερώνοντας ολόκληρη την ύπαρξή της σε Εκείνον. Η αγάπη αυτή υπήρξε ισχυρότερη από κάθε ανθρώπινη υπόσχεση, από κάθε επίγεια εξουσία και από κάθε πρόσκαιρη απόλαυση, οδηγώντας την μέχρι την ομολογία και το μαρτύριο.

Συνεχίζοντας την ανάπτυξη του λόγου του, στάθηκε ιδιαίτερα στην έννοια του «πρωτόκτιστου κάλλους», την οποία χαρακτήρισε ως την αυθεντική ομορφιά της δημιουργίας του Θεού. Ανέφερε ότι η παρουσία όλων των πιστών στον ευλογημένο αυτό τόπο αποτελεί μία πρόσκληση να αναζητήσουν και οι ίδιοι αυτή την αρχική ομορφιά, η οποία πολλές φορές έχει χαθεί τόσο από την εσωτερική όσο και από την εξωτερική ζωή του ανθρώπου. Το πρωτόκτιστο κάλλος είναι εκείνη η κατάσταση καθαρότητας και ακεραιότητας με την οποία ο Δημιουργός Θεός χάρισε τον άνθρωπο κατά τη δημιουργία του.

Η Αγία Μαρίνα, όπως τόνισε, εξαγόρασε αυτό το πρωτόκτιστο κάλλος με το ίδιο της το αίμα. Με την ακλόνητη πίστη της, με την ομολογία του ονόματος του Ιησού Χριστού και με το μαρτύριό της διαφύλαξε αναλλοίωτη την εικόνα του Θεού μέσα της και επέστρεψε στην αρχική ομορφιά της δημιουργίας, όπως ακριβώς την χάρισε ο Δημιουργός στον άνθρωπο.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε και στην ανατροφή της Αγίας μέσα σε ειδωλολατρικό περιβάλλον. Υπενθύμισε ότι ο πατέρας της ήταν ειδωλολάτρης και ιερέας των ειδώλων.

Ωστόσο, αυτή η πραγματικότητα, αντί να τη χωρίσει από τον Χριστό, έγινε για εκείνη, όπως χαρακτηριστικά είπε, «παιδαγωγός εις Χριστόν». Μέσα από την εμπειρία αυτή κατάλαβε πόσο πρόσκαιρα, εφήμερα και ψεύτικα είναι όλα τα είδωλα που δημιουργεί ο άνθρωπος, αλλά και κάθε τι που καταλαμβάνει στη ζωή του τη θέση του Θεού.

Στη συνέχεια μετέφερε το μήνυμα αυτό στη σύγχρονη πραγματικότητα, επισημαίνοντας ότι και σήμερα ο άνθρωπος τοποθετεί στη ζωή του πολλά είδωλα,

τα οποία συχνά γίνονται το κέντρο της ύπαρξής του. Ανάμεσα σε αυτά, όπως ανέφερε, βρίσκεται ακόμη και η ειδωλοποίηση του ίδιου του εαυτού μας. Η Αγία Μαρίνα κατόρθωσε να αφήσει όλα αυτά πίσω της, να τα υπερβεί και να αποκτήσει εκ νέου το πρωτόκτιστο κάλλος, την ομορφιά δηλαδή της δημιουργίας του Θεού.

Στρέφοντας τον λόγο του προς όλους τους πιστούς, υπογράμμισε ότι αυτός είναι

και ο προσωπικός αγώνας κάθε χριστιανού. Να γίνει εραστής αυτού του πρωτόκτιστου κάλλους, να αγαπήσει τον Θεό με όλη του την καρδιά και, μέσα από τη σχέση με Εκείνον, να αγαπήσει σωστά και τον εαυτό του. Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, ο άνθρωπος καλείται να καταστήσει την ύπαρξή του διαυγή και φωτεινή, ώστε οι ακτίνες του θείου φωτός να μπορούν να διαπερνούν τη ζωή και την καρδιά του. Τότε δεν φωτίζεται μόνο ο ίδιος από τη Χάρη του Θεού, αλλά γίνεται και φως για τους ανθρώπους που βρίσκονται γύρω του.

Αναφερόμενος στο αποστολικό ανάγνωσμα της ημέρας από την προς Γαλάτας Επιστολή, στάθηκε ιδιαίτερα στη φράση του Αποστόλου Παύλου «κατ' επαγγελίαν κληρονόμοι». Εξήγησε ότι η επαγγελία είναι η υπόσχεση του Θεού προς τον άνθρωπο. Είναι η θεία διαβεβαίωση ότι όλοι μπορούν να γίνουν ένα με τον Θεό και να ζουν σε κοινωνία μαζί Του, όταν αγωνίζονται να καθαρίζουν τη ζωή, την καρδιά και ολόκληρο το είναι τους. Μόνον τότε ο άνθρωπος αποκτά τη διαύγεια που είχε η Αγία Μαρίνα και αξιώνεται να βιώνει την ένδοξη παρουσία του Ιησού Χριστού μέσα στη ζωή του.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ευχήθηκε η Χάρις του Θεού, διά των πρεσβειών της Αγίας Ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης της Θαυματουργού, να ευλογεί πρωτίστως όσες εορτάζουν, αλλά και όλους τους πιστούς, τις οικογένειές τους, τα έργα τους και κάθε πτυχή της ζωής τους. Παράλληλα, ευχήθηκε όλοι να γίνουν μιμητές της Αγίας, να αγωνισθούν για την απόκτηση του πρωτόκτιστου κάλλους και να αξιωθούν να καταστούν «κατ' επαγγελίαν κληρονόμοι» της δόξας και της Βασιλείας του Θεού, βιώνοντας καθημερινά την ευλογημένη παρουσία Του στη ζωή τους.

